

Anem de colònies

Dll, 4/07/2016 per Anna-Bel Carbon...

[Sini](#)

Una nit plena de nervis i giravoltes al llit. Marxem de colònies i amb tanta emoció no arriba la son. A més, una pregunta ens inquieta: qui vindrà de colònies, mare?

Poques hores abans, per la tarda, i d'acord amb les instruccions donades per l'esplai, hem estat preparant la motxilla, procurant no deixar-nos res, respassant un cop i un altre la llista. Una vegada feta i tancada l'hem pesat -és molt gran, i té un sentit especial aquesta motxilla perquè és la que feia servir el pare! quan pesarà?-. A continuació pràctiques de carregar-la i descarregar-la, i suposicions sobre quan temps la podrem dur a l'esquena si l'autocar ens deixa lluny de la casa. I, ...mentre la son no arriba seguim revisant: localitzar on hem quedat, l'hora de sortida, ...i de nou la pregunta clau: i quins amics i monitors trobaré mare?

El misteri es resol a les 8 del matí següent quan al punt de trobada van arribant cotxes. De cadascun en baixen un, dos, tres infants.... amb vestimentes d'aprenents de campaments, amb motxilles com les de tota la vida carregades amb el sac de dormir, la màrfega, les botes de muntanya, la lot, la cantimplora... Els més petits amb uns ulls oberts com a pàmpol, temerosos de què no s'hagi apuntat el seu amic i, encara, amb alguns dubtes si això de separar-se tants dies dels pares els portarà res de bo. Els mitjans, ja amb un grau més d'experiència, es mostren il·lusionats i amb ganes de descobrir el que els seus monitors els hauran preparat. Els adolescents/joves amb aquell posat "de què faig jo aquí" mig adormit però en el fons desitjant allunyar-se de la rutina amb la ruta que iniciaran... Els pares i mares amb els seus recels i -per descomptat!- donant mil consells que, al cap i a la fi, es resumeixen en un *passeu-vos-ho bé, no feu maleses i apreneu molt!* I, com no!, els infants que també diuen als pares allò de "no aprofiteu el temps que no hi seré per fer res del que m'agrada a mi, eh!". En un instant es detura el temps, fins i tot canvien els rols, i l'activitat final de l'esplai, per la qual s'han invertit tantes hores de preparació i esforços per dur-la a terme, es posa en marxa i comença un temps d'aventura, en què es traspassaran els ritmes coneguts. Temps d'estiu! Temps de colònies!

El cert és que, en les activitats d'estiu, els infants i joves creixen, estrenyen els llaços d'amistat entre ells i, amb aqueslls monitors que han estat amb ells tot l'any gestant aquest cabdal sentit de pertinença a un grup que és l'esplai. Alhora, les colònies, donen un respir a les famílies que deleroses del seu temps i enyorades dels seus menuts, aniran a buscar-los el darrer dia de colònies. Per què ben mirat de colònies hi acaba anant tota la família!

El valor de l'activitat de colònies no es posa en dubte. Sortir del lloc habitual i trobar-se enmig de la natura, amb uns altres tempos, amb activitats lúdico-educatives molt més disteses, porta a fomentar la participació d'una manera més oberta i creativa. Per a molts nens i nenes són moments únics per descobrir noves destreses personals de creixement i acabar de desenvolupar totes aquelles capacitats que sovint -per un afany de proteccionisme- els pares no deixem desplegar en la seva totalitat.

Els dies de colònies es plantegen com uns dies especialment significatius des del punt de vista vivencial i educatiu. Esdevenen un moment fort i intensament joíós

de l'experiència de treball en valors que els esplais proposen al llarg de tot el curs, generant així aquest sentiment de llibertat i de temps per gaudir del viure. Són dies per posar a prova aquell ventall d'eines que ajuden a l'infant a ser més autònom, a aprendre a resoldre conflictes i prendre decisions, alhora que s'autoregula sota la mirada atenta d'un adult referencial. Mitjançant l'educació en el lleure, plea de jocs, dinàmiques, cants, històries... s'enfronten grupalment i des del que és cadascú, al repte no sempre fàcil de conviure respectant, compartint... i tenint cura del medi ambient i l'entorn.

A tot això, cal sumar-hi el valuós testimoni i l'agraïda disponibilitat d'uns monitors i monitores que semblen no estar cansats de tot el curs, i encara els queden energies per engrescar-se i prendre els nostres fills i filles de colònies, i ho fan amb la mateixa il·lusió amb què els van rebre el primer dia d'esplai.

La de monitor/a és una vocació imprescindible pel bon creixement personal i social de les noves generacions, donat que mai no ha tingut res a veure amb els ítems imperants en la nostra societat de mercat. Com a tants d'altres voluntaris assumeixen un rol impossible de substituir. Durant dies i dies preparen amb cura i estima les millors activitats pels nostres fills i filles. Monitors/voluntaris que transmeten per osmosi als nostres infants la importància de fer quelcom a canvi de res, simplement perquè saps que és bo i necessari. La millor recompensa: l'abraçada d'un infant i el seu somriure, juntament amb un "fins setembre! Ens veiem de nou a l'esplai!".